Trektocht 2023: vrijdag 2 juni t/m vrijdag 9 juni: Leimuiden - Leiden – Utrecht - Leimuiden: (194 km)

2 juni: Al vroeg waren de leden bij de kanoloods om de kano's op te laden en de zware tassen in de bestelbus te stapelen. Er werd de gebruikelijk groepsfoto genomen en om vijf uur vertrokken we met 3 personenauto's en een bestelbus met kanotrailer. Na 5 kwartiertjes rijden stopten we bij verzorgingsplaats/tankstation de Hackelaar bij Muiden om de inwendige mens te verzorgen. Het weer was prima en we konden bij de picknickbanken de meegebrachte krentenbollen nuttigen. Via Aalsmeer (Schiphol), de kortste route, kwamen we rond half acht bij camping "De Drecht" te Leimuiden aan. Het kampeerveldje was achteraan de camping. Van de weg af zo'n 500 meter lopen. De tentjes stonden al vlot en de auto's konden op het nabijgelegen parkeerterrein blijven staan. De sanitaire voorzieningen waren in slechte staat en niet schoon. Gedoucht werd er dan ook niet en alleen voor de hoognodige boodschap werd het toilet gebruikt. We hebben nog even de instapplaats bekeken en daarna de avond voorgezet aan de picknicktafels in de luwte van een gebouw. Na een gezellige avond, de wed. Joustra BB smaakte goed, gingen we rond 11-en de tent in.

Dag 1: 3 juni Leimuiden – Kagereiland – Leiden: 33 km

Met zo'n 8 graden was het een kille nacht. Na de gebruikelijke rituelen lagen we om 9.00 uur in de het riviertje de Drecht. Na het palaver vertrokken we met de wind in de rug.
De matige wind zou bijna de hele week uit het noorden komen met veel zon. Na zo'n 5 kwartier hadden we wel zin in een bak koffie maar waar kun je aanleggen? Bij een boerderij met een goede in-en uitstap mogelijkheid was een dame in de tuin bezig. Op de vraag of

we hier er even uit mochten werd niet gereageerd maar ze ging naar binnen. Een minuut later stonden er grote honden aan het water te blaffen. De boodschap was duidelijk. Even verder zat een mevrouw bij het huis buiten op het terras te lezen. Op de vraag of we hier even onze koffie mochten drinken werd positief geantwoord. Zij, Bert en Lian, wonen op een eiland aan de Ade. Zij kanoden ook wel. Hij had Friese roots. Ze hadden een oud huisje gekocht en helemaal verbouwd. Het was er goed wonen met rondom vrij uitzicht over de polder. Hij maakte vanaf het water nog een paar groepsfoto's. Later werden de foto's nog gemaild en mailden dat ze het gezellig hadden gevonden. Een leuke ontmoeting, zo kan

het dus ook. Er zijn weinig aanlegplaatsen zoals in onze provincie. Bijna elke oever is privéterrein. Via de Kever- en Spijkerboor plas gingen we bij de jachthaven/camping Spijkerboor naar binnen en volgden de Oude Ade. En kwamen door Zevenhuizen waar veel oranje vlaggen hingen, ter ere van het komende WK vrouwenvoetbal. Via het Vennemeer kwamen we op de viersprong Zijp/De Zijl bij de Kagerplas. Aan lagerwal (wat een deining), naast de veerpont gingen we aan wal voor de lunch. Het was er erg druk met

sloepen, kruisers en zeilboten. Het was er goed vertoeven in het zonnetje. Via 't Joppe, De Leede en Haarlemmertrekvaart kwamen we op een kruising waar we linksaf gingen. De doorvaart rechtdoor was gestremd. Via het Galgenwater gingen we door de binnenstad van Leiden. De terrassen aan het water waren overvol en in de grachten waren honderden sloepen, iedereen genietend van het zomerweer. Bij een park hebben we nog even gepauzeerd en wat boodschappen gedaan. Om half 6 waren we bij de camping "Stochem Hoeve" aan het Rijn Schiekanaal. Er was geen kanosteiger maar met een matje op de betonstenen lukte het prima om uit te stappen. Het was een prima camping met goede voorzieningen.

Na snel douchen en omkleding gingen we wandelend naar het veganistisch restaurant “De tuin van de Smid”. Het is weer eens wat anders dan het gangbare eten. Voor een aantal een herkenbaar recept voor een aantal was het nieuw. We hadden allemaal het 3 gangen menu (goedkoopste). Ook het bier viel in die categorie. Al met al een prima maaltijd. Voldaan gingen we weer naar de camping voor een nazit. Om elf uur werden de tenten opgezocht. ’s Nachts was het nog even onrustig. Een groep Oost-Europese jonge artiesten, ze hadden een uitvoering in Leiden, hadden een onenigheid en na een paar ferme klappen en woordenwisseling ging een auto er snel vandoor. Ook deze nacht was het fris.

Dag 2: Kanotrektocht Leiden – de Meije – 25km

Als onervaren kano-kampeerder is er op dag twee al heel wat meer ervaring dan op dag één. Na ongeveer twee uren moet zo’n beetje toch wel alles in de kano zitten. Het ochtendritueel verloopt relaxed en het is niet ver lopen naar het water. Om half 10 is iedereen aanwezig bij de kade die bestaat uit betonnen blokken waardoor het wat spannend is, maar het te water gaan van de groep verloopt soepel.

Deze dag is een soort overgangs-dag om van het ene naar het andere mooie kanogebied te komen. We varen op het Rijn-Schiekanaal en de Oude Rijn en komen door Zoeterwoude-Rijndijk, Hazerswoude-Rijndijk, Alphen aan de Rijn en Zwammerdam. Het water lijkt wel een klotsbak. Door de verticale harde kades worden de golven van de scheepvaart allemaal weer teruggekaatst. Bovendien varen veel boten te hard. Voor kano’s zeer onprettig. Wijs geworden door dag één heb ik vandaag gelukkig gekozen voor het dichte spatzeil. Doordat de kano zwaar beladen is loopt bij een golf van de zijkant zomaar je kuip vol. Als we onderweg stoppen krijgen we van Leo M een lesje BPR over de regels bij het passeren van bruggen. We hadden het niet goed gedaan wat ons op ontevreden geluiden vanaf een door de brug komende kruiser kwam te staan. Een wijze les..

Het is hier lastig toiletteren voor de dames. Ik gebruik voor het eerst mijn daarvoor bestemde attribuut.
Even verderop in de klotsbak merkt mijn vaarbuurman Leo W op dat het wel lijkt alsof we op dag 2 al behoorlijk in elkaars slagritme varen.
Bij Zwammerdam verlaten we de Oude Rijn en komen op de Ziende. Al gauw bereiken we het sluisje waarvan we dachten dat we moesten overdragen, maar deze wordt gewoon bediend door een enthousiaste sluis-dame. We willen graag

pauzeren en gooien al onze charmes in de strijd om te proberen of dit op het hiervoor zeer geschikte grasveld bij de sluis mag, maar de dame is onvermurwbaar. De verboden aan te meren-borden zijn rijkelijk aanwezig en er wordt voor ons geen uitzondering gemaakt. Hierdoor komen we terecht bij een boerenland waar de uitstap nogal wiebelig en modderig is. Als ik aan de beurt ben probeert een mede-peddelaar me in de benen te krijgen maar in plaats daarvan beland ik vol in de modder. Gelukkig is even verderop een sloot met helder water om e.e.a. weer schoon te spoelen en heb ik nog een zwembroek 2. De aanwezige distels worden voor het instappen vakkundig weggemaaid met de peddel en zo komen we ongehavend weer in de kano. Dan is het niet ver meer naar camping de Hollandse Boerderij waar we gaan overnachten. Na een douche in het prachtige toiletgebouw is alle modder weer weggespoeld en maken we ons op voor een welverdiende pizza. Nagenietend van het mooie weer moet nu toch wel de dikke jas aan en kijken we onder het genot van een glaasje terug op een mooie en gezellige dag.

Dag 3: Maandag 5 juni, de peddeldag van Meije Bodegraven naar Woerden, 23,7 km.

Startpunt is de camping De Hollandsche boerderij Meije.
Het was een frisse nacht, er stond een straffe wind, die ongehinderd tot ons kwam over het open veld. De zon was er ook, stralend en verwarmend. Verder was de nacht redelijk rustig, met af en toe het gestommel van de twee ezels in het ezel hok. De dieren stonden in een afgesloten terrein, naast ons kampeerveld. Gelukkig goed afgesloten, want ik heb nare dingen gelezen over ezels, niet best. Ook de manier waarop ze Leo w uitbalkten, leek nergens naar, en dat bleef niet bij 1 keer, dus rare beesten.
De verassing voor deze morgen was, dat we uitgenodigd werden voor de koffie, bij een andere kampeerder, met een mooie camper. Ze hadden eigenlijk een beetje met ons te doen, denk ik. Zijn vrouw ging aan het werk, om 12 koppen koffie uit hun apparaat te persen en hij hielp bij de verdeling en hield het gesprek gaande. Mooie start van deze dag.
Dan op weg naar het water, nog even een wandeling van een paar honderd meter. Boten te water en verzamelen voor het palaver. Jan vertelt over de tocht en wat ons zo ongeveer te wachten staat. Het klonk niet verontrustend. Wel werd duidelijk, dat het een hele toer was geweest om dit gedeelte van de tocht uit te zetten. Voor de route kreeg Jan weer assistentie van een 2e navigator GJ en als backup is daar ook Siep V. nog. We gaan op weg. De Meije is weer een mooi stukje kronkelend water met waterlelies. Ook kwamen we langs een watertoren met het model, als van een minaret. Wat mij duidelijk was, dat we de eerste sloot links moesten hebben. Het bleek een recht watertje te zijn met waterlelies en lisdodden en, er stond een route bordje. Heel geruststellend allemaal. Het vaartje was te smal om elkaar te passeren, ook prettig. We gaan het gebied van de Nieuwkoopse plassen in, bestaande uit meertjes en heel veel sloten, links en rechtsaf.

Daarna een keer rechtsaf meertje naar rechts en sloot naar links en dit herhaalde zich een paar keer. Drijvende balk in het water, rechtdoor, nee, links af, of was het net andersom.? Knap hoor om in deze warwinkel van vaartjes, de goede koers uit te zetten en nu vast te houden. Onderweg, bloeide de valeriaan, de witte, de lisdodden en ook de rietorchis. Het pauze moment voor ons was in de buurt van de Noordsebuurt, op een landstrook, waar ook de ganzen pauzeerden en er lagen ook grote hopen van vermoedelijk grote grazers. Beiden lieten zich niet zien. Wel opvallend waren de grote aantallen van het vingerhoedskruid. Bijzonder dat deze plant hier groeit, lijkt te zijn aangeplant. Dan verder, door dit Biesbosch achtige landschap.

Prachtig. We komen nu ook wat andere watersporters tegen. Er was er een aan het zwemmen en volgens zijn begeleider, in een rubberbootje, moest hij de 5 km halen. Grappig dat we hem 2 keer tegen kwamen, Dan verlaten we het gebied en komen we uit bij de Woerdense verlaat, eerst een brug, huizen de sluis in de Grecht. Tijd voor een pauze en na de sluis zijn er een paar steigertjes. Het lijkt altijd alsof je al de kajaks er niet uit gaat krijgen, maar dan is er gewoon een soort systeem aan het ontstaan, waarbij de bikkels de kajaks uit het water slepen en die worden dan weer verdeeld, over de in de berm beschikbare ruimte.

Er is geen horeca in dit plekje, maar ik ontdek bij de brugwachter wel een vlag van een ijsverkooppunt. Dat leverde een klassieke magnum op. Ja en als je daar mee terugkomt bij de groep, dan zijn er meer ijsliefhebbers. Goede opkikker voor het laatste gedeelte van de tocht. We volgen de mooi slingerende Grecht verder richting Woerden. Voor de stad is daar dan de jachthaven. We worden ontvangen door een vriendelijke havenmeester. De tenten kunnen op een grasstrook langs het tegelpad opgezet worden, onder de schaduw van de bomen, of wat je maar wilt. Eerst weer even een oefening in uitstappen bij hogere steigers. Ook hier weer, het gezamenlijk werken aan het op de wal krijgen van peddelaars en de boten, top!

Tentjes opzetten en douchen. Prima toiletgebouw en goede schone douche. De avond wandeling bracht ons naar Woerden. Er was weer een supermarkt voor het aanvullen van de voorraad. Voor het eten viel de keus op een Italiaans restaurant. Het bleek een goede keus te zijn . De stemming zat er al meteen in, ondanks dat er niet genoeg bier was van dat ene merk. Ze kwam weer terug met, zoals ze het noemde, de teleurstellende mededeling, dat, dat bier op was, maar er was genoeg gekoeld Italiaans bier. Wij doen niet moeilijk, dat was allemaal goed. Mooie gerechten, van pizza en pasta en het was allemaal lekker zo te zien. Er was zelfs wat patat bij een gerecht! Dat ging snel op. Compliment voor het meisje van de bediening, hoe houdt je het hoofd koel, bij zoveel lawaai van 12 dorstige en hongerige peddelaars. Het lukte haar glimlachend. Ze had vast ook een gezellige avond. Terug naar de tenten en toen werd het snel stiller.

Dag 4: 6-juni Woerden - IJsselstein

We begonnen de van begin af stralende dag met een gezamenlijk ontbijt in de kantine van WSV De Greft om 8:00 uur. Daarna weer inpakken. Dit verliep allemaal soepel behalve bij Sjouke die een tentharing in een boomwortel had geslagen. Dankzij Siep V. kon hij de haring uiteindelijk toch nog meenemen en lagen we om 9:30 uur volgens plan gereed voor de dagelijkse tochtbespreking door Jan.
Via Grecht en Oude Rijn kwamen we bij de Singel waar we prachtig uitzicht hadden op het centrum van de oude vestingstad Woerden.

Met een mooie route over beschut binnenwater bereikten we Linschoten waarna het alweer hoogste tijd was voor een koffiestop. Na nog een uurtje peddelen werd Oudewater bereikt. Hier moesten we door een zelf (Geert Jan) te bedienen sluis om verder te kunnen naar het prachtige centrum. We vonden een uitstapplek niet ver van een mooi terras hartje Oudewater. Er was ook nog tijd voor een korte sightseeing waarbij natuurlijk het Heksenwaag-gebouw op de foto moest. Hierna werd de tocht vervolgd over de Hollandse IJssel richting Montfoort. Hier was een volgende pauze gepland in de buurt van een supermarkt waar de nodige proviand kon worden ingeslagen.
Bij de laatste etappe van deze dag werden we even opgehouden door een kerend binnenvaartschip dat de hele vaarweg blokkeerde. Wie te dicht in de buurt kwam riskeerde een vervroegde douche.
Uiteindelijk kwam iedereen behouden aan op de bestemming van deze dag: jachthaven Marnemoende. Dat was om 18:15 uur. De havenmeester stond al klaar om ons naar een mooi veldje te dirigeren niet ver van het toiletgebouw.

Groot voordeel van deze overnachtingsplek was de aanwezigheid van restaurant Rivers Marnemoende. Het restaurant bevindt zich op de tweede verdieping van het havencomplex. Hier hebben we heerlijk gegeten met een prachtig uitzicht over de omliggende landerijen.
Daarna werd met een klein groepje nog een korte wandeling gemaakt. Omdat het een frisse avond was zocht daar na een ieder al snel de tent op. Het was weer een mooie dag geweest.

Dag 5: woensdag 7 juni 2023 32,4 km.

Jachthaven Marnemoende Hollandse IJssel- Breukelen de oude molenwerf.

Vandaag is de tocht door Utrecht in de planning. Ruimschoots op tijd vertrekken we de Hollandse IJssel op, richting IJsselstein. Wat al snel opvalt, is dat er langs de rivier nog een jagerspad in stand wordt gehouden, iets wat je niet veel meer ziet.
Op het einde van de Hollandse IJssel gaan we de bocht om de Doorslag op, Nieuwegein in. Hier hebben we na een 6,5 km bij de eerste zeer lage brug een eerste pitstop. Op het moment dat we weer aanstalten maken om in te stappen in ons voertuig, gaat de brug omhoog en haasten we ons om er doorheen te varen, voordat hij weer omlaag gaat. Alleen Mient is te laat, kan zijn fototoestel niet vinden, en met de gedachte dat deze te water is gevallen en weg is, komt ook hij na de volgende ophaling de brug door en vervolgen we het kanaal. Enkele uren later zal hij hem gelukkig alsnog bij het voeteneind vinden, waarop alle zwemmende vogels alsnog door hem geschoten konden worden.
Na nog een te lage brug en een niet in gebruik zijnde sluis gaat het kanaal over in het Merwedekanaal Benoorden de Lek, alwaar we de Zuidersluis passeren het Amsterdams Rijn kanaal op. Met een kerend vrachtschip aan de overkant en een aantal voorbij stuivende vrachtschepen wordt het wachten beloond met een klotsend en stuiterende overtocht naar de Noordersluis, alwaar we de kanaal vervolgen en Utrecht in peddelen. Bij de eerste splitsing vervolgen we het water de Vaartsche Rijn op. De Stadsbuitengracht overstekend gaan we de Oudegracht in waar we na de vele terrassen op ooghoogte een bakje koffie en wat lekkers erbij halen bij Pannenkoek restaurant ,,de oude Muntkelder".

Na de versnapering verder peddelend komen we bij de Weerdsluis uit, waar we nog enige tijd moeten wachten voor we erin mogen varen. We worden beloond met het met de hand draaiend aan een wiel dichten en openen van de sluisdeuren. Hierna vervolgen we het water over de vecht en peddelen we slingerend Utrecht uit. Bij Maarsen hebben we weer een stop, en komt Jan met de mededeling dat de sluis vlakbij de camping om 18.00 uur dicht gaat, en we ons moeten haasten om er op tijd te moeten zijn. Met grote snelheid varen we langs Breukelen de laatste 8 km naar de sluis, alwaar we er achter komen dat de sluis met zelfbediening tot 22.30 uur gebruikt kan worden. Bezweet gaan we de sluis door om vervolgens de laatste 500 meter naar de camping de oude Molenwerf te peddelen waar we de tenten weer opzetten.
Deze keer geen restaurant op zoekend, maar besteld en bezorgde chinees eten staat er vandaag bij de camping op het menu.

Dag 7: donderdag 8 juni.
Van Breukelen naar Eiland 9 (Vinkeveense Plassen)
Weer: zonnig en droog, wind NO, in de middag aantrekkend.
Gevaren afstand: ca. 26 km.

Ook vandaag vertrekken we weer eerder dan gepland, omstreeks 9 uur zitten we al in onze kano's.
We peddelen de Weersloot op die ons naar de Loosdrechtse Plassen leidt. We ronden het eiland Meent aan de zuidzijde en varen naar de oostzijde van de plas. Via een kleine vaarweg gaan we onder de Herenweg weg door en we komen vervolgens op de Breukeleveensche Plas. Na een kleine oversteek varen we onder de Nieuw Loosdrechtse Dijk door en varen we weer op de Loosdrechtse Plassen. Het is daarna even zoeken om de ingang van een prachtig natuurgebied te vinden.

We varen in een bijna overgroeid en smal, kronkelend slootje. Deze is dan ook alleen toegankelijk voor kano's. We raken elkaar daar zo uit het oog, ook omdat er de nodige foto's worden gemaakt.
Het slootje komt uit in het riviertje de Drecht. Via dit watertje komen we uiteindelijk weer op de Loosdrechtse Plassen uit. We varen naar het eiland Markus Pos voor de koffiepauze. Dit eiland is voorzien van een haven en er zijn sanitaire voorzieningen. Achter een bomenrij kunnen we uit de wind zitten om van het eten en drinken te genieten. De restanten van het brood zijn voor enkele brutale eenden.
Na de koffie varen we in westelijke richting, waar we weer op de Drecht uit komen. We komen langs een eiland met daarop zeer luxe villa's met rieten dak en eigen zandstrand. De 'rijke' bewoners zijn bang voor indringers vanaf het meer, het wemelt nl. van de bordjes met 'verboden toegang' en 'honden bijten!'
We komen bij de Mijndense sluis waar we geschut moeten worden. Wij komen daar als eerste aan, maar na ons is er een jong stel in een sloep , die voor gaan dringen. Zo te zien hebben ze voor het eerst een sloep gehuurd, want ze kunnen er totaal niet mee om gaan. Eerst slaat de motor af, dame aan het stuur, motor weer aan en per ongeluk beginnen ze snelle rondjes te draaien. Daarbij komen ze zeer dicht in de buurt van enkele kano's, die van Luise wordt zelfs geraakt! Wat een schrik, maar het loopt gelukkig goed af!
Na de passage van de sluis komen we op de Vecht en na een kort stukje varen gaan we aan wal bij Loenen aan de Vecht voor de lunch en voor de laatste keer boodschappen doen. Alweer bij de vertrouwde Jumbo! Loenen is een chique plaats en er zijn diverse grote landhuizen aan de rivier gelegen.

Hierna varen we naar Mijnden, waar we de Vecht verlaten. Ik vaar voorop, onder een brug door en daar maak ik foto's van het fort Mijndersluis. Er is niemand die mij passeert en na een poos kijk ik achterom en ik zie geen enkele kano meer. Waar zijn ze gebleven?
Er is gelukkig maar één mogelijkheid en dat is naar links, de Nieuwe Wetering op. Aan de rechterkant liggen woonboten en in de verte kan ik nog net enkele peddelaars ontwaren. Gelukkig wacht Geert-Jan op mij, want we moeten het Amsterdam-Rijnkanaal oversteken en de anderen zijn al aan de overkant van het kanaal.
We steken samen over en komen uit op het riviertje de Angstel. We hebben hier grotendeels in de wind en die begint toe te nemen. Daarna de Geuzensloot en vervolgens moeten we onder de brug in de provinciale weg N201 door om op de kleine Vinkeveense plas te komen. De wind is NO en de brug is een tochtgat. Het is daarna nog een zwaar stuk peddelen in de harde wind om bij de luwe oostelijke oever uit te komen. Na de passage van de brug in de Baambrugse Zuwe komen we uit op de noordelijke Vinkeveense Plas. Om de harde wind op het open meer te vermijden gaan we achter een 5-tal zandeilanden langs om bij onze overnachtingsplaats op Eiland 9 uit te komen.
Het is een langgerekt eiland met alleen een toiletgebouw halverwege het eiland. Nadat we onze tent hebben opgezet gaat een deel van te mannen te zwemmen. Het water voelt koud aan, maar is erg verfrissend na een lange, warme kanodag!

Omdat er geen water en stroom op het eiland aanwezig is, moeten we zelf koken. Maar de meesten hebben het zich gemakkelijk gemaakt door het nuttigen van een koude maaltijdsalade.
Omdat het onze laatste avond is, willen we alle voorradige drank nog opmaken. Dit lukt, alleen blijft Fredie met een restvoorraad wijn zitten!

Dag 7: 9 juni 23,7 km
Vinkeveense plassen- Lijmuiden

Na het ochtendritueel van afbreken en inpakken zitten we weer om half tien in de kano.
We varen naar jachthaven Bon en leveren daar het afval van onze kampeernacht op eiland 9 af.
Hierna moeten we gelijk de sluis in. Komt weer goed uit dat de deuren gelijk aan onze kant open kunnen. Helaas vergeten we in ons enthousiasme dat er nog twee van ons bij de jachthaven zijn. Daarom is de eerste stop al na 10 minuten varen, zodat zij nog kunnen schutten.
Leo en ik maken van de gelegenheid gebruik alsnog onze warming up te doen op de wal.

Als de groep dan eindelijk compleet is varen we een oud riviertje op: “de Winkel”.
Hij kronkelt lekker en de waterlelies bloeien er welig.

Na een paar kilometer is daar de eerste brug. Enthousiast wordt er op de knop gedrukt om de brugwachter op te roepen. Dat duurt iets langer dan ons geduld. Met een geslaagde poging gaat iedereen er onderdoor. De brugwachtster, iets te laat, staat ons verontwaardigd na te kijken: “Wat zijn dit voor gasten?”, roept ze mij geprikkeld toe.Er volgt nog een brug, en daar gaat het beter. De brugwachtster opent hem met een glimlach.

Hierna kwamen er twee draaibruggen, nu was het onze eigen taak deze te openen. De tocht schoot nog niet erg op, niet erg bij zo'n mooie omgeving. De eerste was voor Mient, de tweede voor mij. Leuk om even te doen. En dan er bij gaan staan als een echte brugwachter. Een fooi zat er echter niet in helaas.

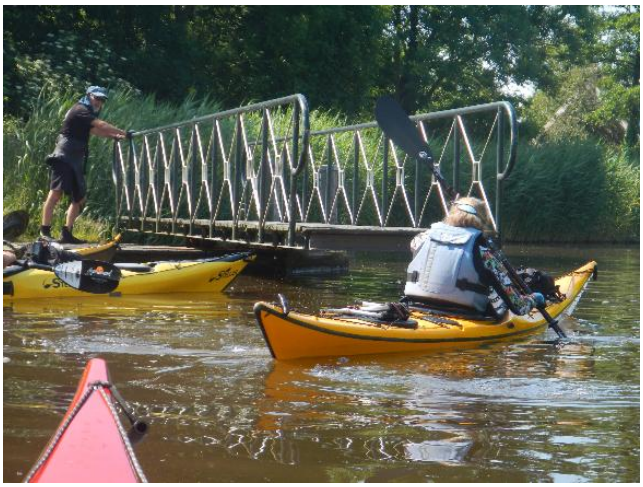

We varen door, op de grens van Utrecht en Noord Holland legt Geert Jan mij uit. Het riviertje gaat over in de Waver. Hij kronkelt lekker verder achter de huizen langs waar we de huizen en tuintjes bewonderen.

Na een tijdje doorvaren komen we in de Amstel. We varen van Amsterdam af. Na een tijdje passeren we de Uithoornse kano en roeivereniging Michiel de Ruyter. Ik weet niet of ze nog steeds blij zijn met die naam.

Nu slaan we rechtsaf de Drecht op. Naarmate de kilometers verstrijken wordt er steeds meer aan de terugtocht naar huis gedacht. Het peddelt nog steeds fijn maar de gedachte aan thuis neemt toe. En daar doemt camping de Drecht op. Ik denk gelijk weer aan het toiletgebouw. Daar ga ik thuis nog een mail aan wagen.

We laden de kano’s op, en dan overheerst het voldane gevoel voor wat we gepeddeld en gezien hebben. Het was een mooie afwisselende tocht. Alles klaar en in de auto stappen maar. We spreken af in 'Hajé', restaurant de Lepelaar aan de A6. Onder het genot van een lekkere hamburger met frietjes komt het vakantiegevoel nog weer even terug. Ik denk nog aan de Lepelaar die we in Vinkeveen nog zijn tegengekomen, aan de Snor en de Grote Karkiet. En aan Jan, die weer een geweldige kanotocht voor ons organiseerde!